

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

14. juni 1988 *

I sag 33/87,

Vassili Christianos, juridisk sprogrevisor i den græske afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Domstols Oversættelsesdirektorat, med bopæl 12, avenue de la Porte-Neuve, Luxembourg, ved advokat A. May, 31, Grand-rue, (boîte postale 282), Luxembourg, og med valgt adresse hos sidstnævnte,

sagsøger,

mod

De Europæiske Fællesskabers Domstol, ved F. Hubeau, chef for Personaleafdelingen, som befuldmægtiget, bistået af advokat R. Andersen, avenue Montjoie 214, Bruxelles, og med valgt adresse hos sin befuldmægtigede, De Europæiske Fællesskabers Domstol, Weimershof, Luxembourg,

sagsøgt,

støttet af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved ledende juridisk konsulent H. Étienne, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

intervenient,

angående et søgsmål, hvorunder sagsøgeren har nedlagt påstand om:

— at Domstolens klageudvalgs afgørelse af 4. november 1986 om direkte betaling af familietillæg til sagsøgerens tidligere hustru, som har deres fælles barn i sin varetægt, annulleres,

* Processprog: Fransk.

- at det statueres, at de familietillæg, der skal betales, vil at være at betale på grundlag af den faktiske vekselkurs mellem den luxembourgiske franc og drachmen uden anvendelse af justeringskoefficienterne, og
- at sagsøgte tilpligtes at betale forskellen mellem de beløb, der er tilbageholdt i sagsøgerens løn, og de beløb, der betalt til modtageren af familietillæggene siden den 15. maj 1986,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne R. Joliet og F. Schockweiler,

generaladvokat: J. L. da Cruz Vilaça
justitssekretær: J. A. Pompe, assisterende justitssekretær

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 3. maj 1988,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 31. maj 1988,

afsagt følgende

Dom

- 1 Ved stævning indgivet til Domstolens Justitskontor den 3. februar 1987 har W. Christianos, der er tjenestemand ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, anlagt sag først og fremmest med påstand om,

- at Domstolens klageudvalgs afslag af 4. november 1986 på sagsøgerens klage over anvendelsen af justeringskoefficienten på de familietillæg, der udbetales til sagsøgerens tidligere hustru, som har deres fælles barn i sin varetægt, annulleres, og

— at det statueres, at disse familietillæg vil være at udbetale til hans tidligere hustru uden anvendelsen af justeringskoefficienten, samt at forskellen mellem de beløb, der er tilbageholdt i sagsøgerens løn, og de beløb, der er betalt til modtageren af familietillæggene siden den 15. maj 1986, udbetales sagsøgeren.

2 Sagsøgeren er fraskilt. Hans tidligere kone bor i Den Helleniske Republik med deres søn, som hun har i sin varetægt. Indtil april 1986 modtog Christianos selv familietillæggene, som han dernæst betalte videre til sin tidligere hustru.

3 I marts 1986 meddelte Domstolens Personaleafdeling sagsøgeren, at familietillæggene i medfør af de nye bestemmelser i vedtægtens artikler 67 og 68 samt artiklerne 1, 2 og 3 i bilag VII til vedtægten, der blev indført ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2074/83 af 21. juli 1983 (EFT L 203, s. 1), fra maj 1986 ville blive udbetalt til hans tidligere hustru, som havde barnet i varetægt.

4 Ved artiklerne 10, 11 og 12 i forordning nr. 2074/83 skete der en ændring af artiklerne 1, 2 og 3 i bilag VII til vedtægten, der omhandler familietillæg, dvs. husstandstillæg, børnetilskud og uddannelsestillæg. Ifølge ændringsbestemmelserne skal de forskellige tillæg for tjenestemandens regning og i dennes navn udbetales til den person, der i medfør af lovbestemmelser, efter en retsafgørelse eller efter en afgørelse truffet af den kompetente administrative myndighed har fået et barn eller børn, over for hvem der består forsørgerpligt, i varetægt.

5 Ved artikel 5 i forordning nr. 2074/83 blev der i øvrigt tilføjet et stk. 4 til vedtægtens artikel 67, hvorefter familietillæg udbetales i valutaen i denne persons bopælsland og korrigeres med den for dette land fastsatte justeringskoefficient, når udbetalingen sker til en anden end tjenestemanden.

6 I henhold til afgørelse af 15. maj 1986 fra chefen for Domstolens Personaleafdeling blev der i sagsøgerens lønseddel for maj 1986 foretaget et fradrag på 15 822 BFR, der modsvarede henholdsvis husstandstillæg, børnetilskud og uddannelsestillæg.

læg. Disse ydelser blev udbetalt til sagsøgerens tidligere hustru i drachmer efter anvendelse af den for Grækenland fastsatte justeringskoefficient.

- 7 Sagsøgeren har gjort gældende, at modværdien af 15 822 BFR i maj 1986 var 48 680 DR, mens hans tidligere hustrus bankkonto efter anvendelsen af justeringskoefficienten kun blev krediteret med 32 520 DR.
- 8 Den 13. august 1986 indgav sagsøgeren en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, mod personaleafdelingschefens afgørelse af 15. maj 1986, idet han mente, at anvendelsen af de nye vedtægtsbestemmelser krænkede hans interesser. Efter Domstolens Klageudvalgs afslag af 4. november 1986 på denne klage har sagsøgeren anlagt nærværende sag.

Den første påstand

- 9 Det bemærkes, at stævningens angivelser som præciseret af sagsøgeren i retsmødet må forstås således, at sagsøgeren til støtte for sin påstand om annullation af den individuelle administrative afgørelse vedrørende ham gør gældende, at ændringerne af vedtægten ifølge forordning nr. 2074/83 er retsstridig, for så vidt angår familietillæg. Indledningsvis må Domstolen derfor tage stilling til disse nye bestemmelser lovlighed.
- 10 Ved de nye regler ændres den tidligere ordning om tillæggene i to henseender. For det første skal Fællesskabets institutioner for fremtiden udbetale tillæggene direkte til den person, der har børnene i varetægt i medfør af lovbestemmelser, efter en retsafgørelse eller en afgørelse truffet af den kompetente administrative myndighed. Og for det andet korrigeres tillæggene med den for modtagerens bopælsland fastsatte justeringskoefficient.
- 11 Sagsøgeren har ikke anfægtet de nye reglers lovlighed i først omtalte henseende, altså reglen om direkte udbetaling af tillæggene til den person, i hvis varetægt børnene befinder sig.

- 12 Derimod har han gjort gældende, at de nye regler i den anden henseende, altså anvendelsen af justeringskoefficienten for vedkommende persons bopælsland på familietillæggene, indebærer en tilsidesættelse af princippet om lige behandling af tjenestemændene.
- 13 Der skal i den forbindelse henvises til Domstolens dom af 19. november 1981 (Benassi mod Kommissionen, 194/89, Sml. s. 2815), hvori det fastslås, at anvendelsen af justeringskoefficienterne på lønningerne skal sikre alle tjenestemænd et vederlag med samme købekraft uanset tjenestested.
- 14 Det samme gælder for anvendelsen af justeringskoefficienterne på familietillæg, når disse tillæg udbetales til tjenestemanden selv.
- 15 Det må dernæst fremhæves, at familietillæggene vel er en del af tjenestemandens vederlag, men at de ikke er bestemt til at sikre tjenestemandens men derimod hans børns underhold. Det er derfor i overensstemmelse med princippet om ligebehandling, at familietillæggene, ved udbetaling, ikke til tjenestemanden, men derimod til en anden person, der har børnene i varetægt, korrigeres med den justeringskoefficient, der er gældende for sidstnævnte persons bopælsland.
- 16 Af det anførte fremgår i det hele, at tilføjelsen af et stk. 4 til vedtægtens artikel 67 har til formål at sikre lige behandling af børnene ved udbetaling af ydelser med samme købekraft til dem, der har børnene i varetægt.
- 17 Sagsøgeren kan desuden ikke påberåbe sig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning til støtte for et krav om bibeholdelse af fordele, han havde i henhold til tidligere gældende regler.

- 18 Sagsøgerens anbringende om, at stk. 4, der blev tilføjet vedtægtens artikel 67, er ulovlig, må derfor forkastes.
- 19 Sagsøgeren har imidlertid fremført forskellige grunde, der efter hans mening må føre til, at de nye regler ikke kan anvendes i hans tilfælde.
- 20 Han har for det første gjort gældende, at en anvendelse efter bogstaven af vedtægtens artikel 67, stk. 4, for hans vedkommende ville føre til en absolut ubillig situation i strid såvel med hans egne som hans mindreårige søns interesser.
- 21 Dette anbringende savner grundlag. Vedtægtens artikel 67, stk. 4, regulerer uden forskel forholdene for samtlige tjenestemænd, der har forsørgerpligt over for et eller flere børn, der er i en anden persons varetægt. I så henseende er der ikke noget usædvanligt ved sagsøgerens situation. Det bemærkes følgelig, at det tværtimod ville være undladelsen af at anvende de nye regler på sagsøgerens forhold, der ville have indebåret en ubillig behandling af de øvrige modtagere af tillæg, hvis forhold svarer til sagsøgerens.
- 22 Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Domstolens administration ved anvendelsen af de nye regler har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om god forvaltningsskik samt tilsidesat sin omsorgspligt.
- 23 Disse anbringender må forkastes. Af princippet om god forvaltningsskik følger, at den kompetente myndighed skal anvende gældende bestemmelser rigtigt. Hertil føjes, at en tjenestemand ikke under henvisning til princippet om beskyttelse af den berettigede forventning kan modsætte sig, at en ny forordningsbestemmelse anvendes forskriftsmæssigt for hans vedkommende.

24 Sagsøgeren har endelig også gjort gældende, at der bliver tale om en forarmelse for ham og hans søn.

25 Også dette sidste anbringende må forkastes. Det bemærkes hertil alene, at nedsættelsen af det til sagsøgerens tidligere hustru udbetalte beløb i drachmer er en følge af lovgivers ønske om at sikre samtlige modtagere ydelser med samme købekraft uanset hvor de er bosiddende.

26 Sagsøgerens første påstand må derfor forkastes.

De øvrige påstande

27 Da sagsøgerens første påstand ikke kan tages til følge, findes det uforholdt at tage stilling til de øvrige påstande.

Sagens omkostninger

28 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den tabende part til at afholde sagens omkostninger. Sagsøgeren har tabt sagen.

29 I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de udgifter, de har afholdt i sager anlagt af ansatte ved Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

- 1) Sagsøgte frifindes.**
- 2) Hver part bærer sine omkostninger.**

Bosco

Joliet

Schockweiler

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. juni 1988.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

G. Bosco
Formand for Første Afdeling